

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg

Finansministeren

31. august 2010

Svar på Europaudvalgets spørgsmål nr. 103 af 1. juli 2010 (Alm. del) stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

Mener ministeren, at det ville være muligt for regeringen at stemme for en stramning af stabilitets- og vækstpagten, som ville påføre Danmark sanktioner (f.eks. strafafgifter) – i en situation, hvor Danmark f.eks. fortsatte med at udstede statsobligationer i strid med EU's advarsler – uden at en beslutning om stramning af stabilitets- og vækstpagten godkendes ved en folkeafstemning?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for justitsministeren, og på den baggrund kan jeg oplyse følgende:

Spørgsmålet er forstået således, at der henvises til indførelsen af sanktioner, der rækker videre end de sanktioner, som følger af den gældende ordlyd af TEUF artikel 126, stk. 11. I den forbindelse bemærkes, at Danmark på grund af sit forbehold ikke deltager i eurosamarbejdet, og derfor er TEUF artikel 126, stk. 11, ikke bindende for Danmark.

Der kan herudover henvises til, at spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel traktatændring, der udvider mulighederne for at pålægge medlemsstaterne sanktioner for overtrædelse af Stabilitets- og Vækstpagten, i givet fald ville indebære overladelse af beføjelser i grundlovens § 20's forstand, ikke kan vurderes, før der måtte foreligge et konkret forslag til en sådan bestemmelse.

Det kan dog oplyses, at Justitsministeriet tidligere har haft lejlighed til at tage stilling til de statsretlige overvejelser, som bestemmelsen i TEUF art. 126, stk. 11, giver anledning til.

I et svar af 6. december 1991 til Folketingets Markedsudvalg udtalte Justitsministeriet sig således om den tilsvarende artikel 104 B, stk. 11, i det da foreliggende udkast til Unionstraktat. Det bemærkes, at Justitsministeriet i udtalelsen forholdt sig til det engelske udtryk "fines", som i det udkast til dansk oversættelse, der på det pågældende tidspunkt forelå, var oversat til "bøder". I den endelige tekst anvendtes efter en gennemgang i Jurist-Lingvist-gruppen udtrykket "bod" svarende

til den gældende TEUF artikel 126, stk. 11. I udtalelsen anførte Justitsministeriet bl.a. følgende:

”[...] Hvis en medlemsstat ikke opfylder sine traktatmæssige forpligtelser til at betale den nævnte ”fine”, vil den således ikke kunne inddrives ved de nationale domstole. Derimod vil den pågældende medlemsstat naturligvis kunne sagsøges for traktatkrænkelser ved EF-domstolen efter EØF-traktatens artikel 169 og 170. Det forudsættes i den forbindelse, at Danmark ikke er forpligtet til og ikke kan pålægges pligt til at træffe foranstaltninger efter artikel 5 med henblik på at skabe grundlag for umiddelbar inddrivelse af bøden eller boden ved danske domstole.

Den forpligtelse, der ved artikel 104 B pålægges medlemsstaterne med hensyn til at rette op på betydelige budgetunderskud, og forpligtelsen til at betale en eventuel bod har derfor alene karakter af en almindelig folkeretlig forpligtelse, hvis fastsættelse kan overlades til EF efter bestemmelsen i grundlovens § 19, stk. 1, på samme måde, som Danmark i øvrigt har overladt det til internationale organisationer at træffe bindende afgørelser for Danmark. Det gælder for eksempel, [...], med hensyn til FN's sikkerhedsråds afgørelser og med hensyn til de afgørelser, der træffes af den Europæiske Menneskerettighedsdomstol efter artikel 50 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om staternes erstatningspligt over for den, hvis interesser en stat findes at have krænket.

5. På den baggrund er det regeringens opfattelse, at bestemmelserne i traktatudkastets art. 104 B ikke er omfattet af grundlovens § 20. Der er tale om almindelige folkeretlige forpligtelser, som Danmark kan påtage sig allerede i medfør af bestemmelsen i grundlovens § 19, stk. 1.”

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen